

עת"א 34524/03/14 - אשרף אבו נאסר (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 34524-03-14 אבו נאסר(אסיר) נ' שרות בתי 07 אפריל 2014
הסוהר ואח'

בפני עותר נגד משיבים
כבוד השופט א' קיסרי
1. אשרף אבו נאסר ת"ז 036708774 (אסיר)
1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

1. עתירת אסיר המכוונת כנגד סירוב המשיב מס' 1 ("שב"ס") לאפשר לו לצאת לחופשה.
2. העותר מרצה עונש של שלוש שנות מאסר שנגזר עליו לאחר שהורשע בעבירות שונות ובכללן איומים, גניבת חלקי רכב וקשר לביצוע פשע.
3. העותר טוען כי הוא ריצה מעל רבע מתקופת מאסרו ועל יסוד כך הוא ביקש לשלבו בסבב חופשות, אולם נענה בשלילה. לטענתו, קיימת חשיבות לכך שיתאפשר לו לצאת לחופשה על מנת שיוכל לשמור את הקשר עם משפחתו, ובתוך כך גם לשמר מסגרת שתלווה את חייו לאחר השחרור. עוד נטען כי מתן אפשרות לעותר לצאת לחופשה אינה מעוררת קושי ויציאתו של העותר לחופשה אינה כרוכה בסכנה כלשהי, בין לעותר ובין לציבור. נטעם גם כי הסירוב לאפשר לעותר לצאת לחופשה נגוע בחוסר תום לב, בחוסר סבירות קיצוני ובאי-חוקיות.
4. בדיון שהתקיים ביום 6.4.14 חזר העותר על טענתו שאין כל עילה למנוע ממנו יציאה לחופשה, בין השאר מפני שהתנהגותו בין כותלי הכלא היא ללא דופי.
5. ביום 3.4.14 הגיש שב"ס תשובה לעתירה, שעיקרה הוא שהסירוב לאפשר לעותר לצאת לחופשה מבוסס על התנגדות גורמי הטיפול, וכן התנגדות משטרת ישראל, ועל רקע זה אין דופי בהחלטת שב"ס ואין עילה להתערב בה. יצוין כי לתשובה צורפו העתקים של חוות הדעת של גורמי הטיפול בכלא כרמל, וכן חוות דעת של משטרת ישראל מיום 2.4.14.

בדין שהתקיים ביום 6.4.14 הגישה באת כוח שב"ס חוות דעת נוספת של משטרת ישראל, שאותה ביקשה לראות כחומר חסוי המוגש לעיונו של בית המשפט בלבד. היא טענה גם שמתן חופשה לאסיר הוא נושא המוסדר בפקודה 04.40.00 של פקודות הנציבות, וכי בהתאם לפקודה זו התנגדות של גורמי הטיפול, כמו גם של משטרת ישראל, תומכות במסקנה שהחלטה היא סבירה, ולא נפל בה פגם המקים עילת התערבות בה.

6. לאחר שמיעת טענות הצדדים ועיון בחומר שהוגש לי, אני מחליט לדחות את העתירה.

7. כפי שבצדק ציינה באת כוח שב"ס, פקודת הנציבות הרלוונטית לענייננו היא פקודה 04.40.00 שעניינה חופשות אסירים. סעיף 3 לפקודה זו קובע כי: **"אישור חופשה על ידי הגורם המוסמך יינתן בהתייחס לאלה וכפי המפורט להלן בפקודה זו: א. סוג העבירה וסיווג לקטגוריה המאפשרת חופשה... ב. ריצוי תקופת מאסר מינימאלית... ג. תפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר..."**

8. העותר השליך את יהבו על האמור בפסקה ג' של סעיף 3 לפקודה, היינו העובדה שתפקודו בין כתלי הכלא הוא חיובי. דא עקא, שכמסתבר אחד הנימוקים שבעטיו סורבה בקשתו לחופשה נעוץ בהוראות פסקה א' של סעיף 3, היינו **"סוג העבירה וסיווג לקטגוריה המאפשרת חופשה"**. העותר סווג בקטגוריה ב'1 אשר לפי סעיף 7 לפרק ב' של הפקודה יציאתו של אסיר בקטגוריה זו לחופשה מותנית באישור אגף מודיעין וקצין המבצעים של בית הסוהר. כפי שעולה מחוות דעתה של משטרת ישראל, הן זו שצוטטה בתגובת שב"ס והן חוות הדעת הסודית שנמסרה לעיוני, יש יסוד לעמדת שב"ס שהעותר מעורב בפעילות פלילית המצדיקה את המסקנה הלכאורית שיציאתו לחופשה כרוכה בסכנה לשלום הציבור.

9. מעבר לכך, לא ניתן להתעלם גם מהיבטים אחרים העולים מעיון בתשובת שב"ס אשר גם מהם ניתן להסיק כי עמדת שב"ס בדבר קיום פוטנציאל מסוכנות הקיים בעותר, איננה משוללת יסוד. בעניין זה צוין כי התרשמות גורמי הטיפול היא שהעותר זקוק לטיפול גמילה אולם אינו משתף פעולה בנושא זה. לעניין זה רלוונטי סעיף 1 לפרק ד' של הפקודה 04.40.00 הקובע:

1. "תפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר לצורך שקילת יציאתו לחופשה, משמעו כי אין מידע הקושר את האסיר למעורבות שלילית בתוך בית סוהר המהווה עבירת בית סוהר או עבירה פלילית וכן כי עמד בכל התנאים שלהלן:

א. השתתפות במסגרת טיפולית, במידה

והאסיר הוגדר כמתאים לטיפול וקיימת יכולת של שב"ס לטפל בו.

ב. ....

ג. ....

....." (ההדגשה הוספה, א"ק).

על רקע הוראות הפקודה, הן אלה הנוגעות לסיווגו של העותר, והן אלה הנוגעות לתפקודו בכלא, נראה שאין דופי בהחלטת שב"ס לסרב לאפשר לעותר יציאה לחופשה וכפועל יוצא מכך אין מנוס מדחיית העתירה וכך אני מורה.

ניתן היום, ז' ניסן תשע"ד, 07 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה